

Nr 229.

Av herr **Thore**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 32, med förslag till lag om skyddskoppypmpning.

Med anledning av en till 1915 års riksdag inlämnad kungl. proposition, nr 78, innehållande förslag till lag om skyddskoppypmpning inkom från undertecknad en motion, nr 216, vari på vissa anförda grunder hemställdes, att nämnda lagförslags § 6 a rörande skyddskoppypmpning för den som å sjömanshus inskrives, måtte utgå.

Det särskilda utskott, som behandlade ifrågavarande ärende, företog en viss jämkning i ingressen till § 6, men bibehöll bestämmelsen i § 6 a oförändrad. Mot detta beslut reserverade sig herrar Hult och Vennerström, vilka ansågo, att § 6 a helt och hållet borde utgå. Vid föredragning av den kungl. propositionen i riksdagens andra kammare blev, som bekant, denna särskilda del av lagförslaget icke taget under behandling.

I den till innevarande års riksdag inlämnade kungl. propositionen, nr 32, med förslag till lag om skyddskoppypmpning har intagits en § 6 i överensstämmelse med det särskilda utskottets förslag från fjolåret. Lagförslaget innehåller alltså, att revaccination skall erfordras för inskrivning å sjömanshus såvida icke vederbörande person under de närmast föregående fem kalenderåren här i riket undergått skyddskoppypmpning.

De skäl, som föranledde mig att i min motion, nr 216, vid fjolårets riksdag motsätta mig särskilda vaccinationsföreskrifter för sjöfolket, gälla fortfarande och får jag härvidlag hänvisa till nämnda motions motivering. Det är fortfarande min åsikt att för hindrande av smittkoppornas införande i riket det är skäligen betydelselöst att föreskriva revaccinationsplikt vid en svensk sjömans inskrivning å sjömanshus, då det utländska sjöfolket i svenska hamnar samt det betydande och för varje år ökade antalet resenärer, vilka från utländsk ort inkomma i riket, som regel gå fria från revaccinationsbestämmelser.

I min motion från fjolåret har jag närmare berört de olägenheter och vådor, som sjöfolket och sjöfarten skulle få vidkännas, ifall § 6 a

i sin nuvarande form bleve fastslagen. Här åberopades även uttalanden i denna sak från diverse sjöfartskorporationer, vilka samstämmigt vända sig mot de föreslagna särbestämmelserna för sjöfolket. Ingen anledning finnes att ytterligare vidröra dessa uttalanden, då någon ändring i uppfattningen från nämnda håll helt säkert icke ägt rum. Ändringen i i det nu inlämnade kungl. förslaget gentemot fjolårets, nämligen att man i stället för »det närmast föregående kalenderåret» infört »de närmast föregående fem kalenderåren» kan icke i någon nämnvärd mån anses mildra förslagets olägenheter. Det är nämligen föga antagligt, såvida ej en smittkoppsepidemi inträffar, att revaccineringar rent frivilligt och på eget initiativ äga rum. För sjöfolkets vidkommande blir alltså som regel revaccineringen undanskjuten till dagarne närmast före den första sjöresan.

Vill man åstadkomma en effektiv mildring i revaccinationsolägenheterna för sjöfolket, men samtidigt hålla på kravet, att en i utrikes sjöfart någorlunda stadigt sysselsatt sjöman bör vara revaccinerad, kan man ju föreskriva att revaccinationsplikten inträder först efter det en sjöman varit inskriven vid sjömanshus exempelvis 2 år samt härunder minst 12 månader varit sysselsatt i utrikes sjöfart. Genom en sådan modifiering skulle en hel del av de vid sjömanshusen årligen nyinskrivna, nämligen de som sluta med yrket alla redan efter den första eller de första sjöresorna, de som endast befara inrikes farvatten och de som endast tillfälligtvis göra en utrikes resa (vanligen till Tyskland, Danmark eller Norge) eller gå på fiske bliva befriade från revaccineringen.

De särbestämmelser för sjöfolket, som innehållas i § 6 a, förekomma helt säkert icke i någon utländsk lagstiftning; man har i varje fall icke påvisat någon motsvarighet. Dess bortfallande i den svenska vaccinationslagen kan ju näppeligen göra varken från eller till i fråga om smittkopps förekomst i riket. Kvar står ju § 4, vilken bestämelse vid förefallande behov medgiver sådana åtgärder, att spridning av smittkoppor genom de sjöfarande kan förhindras.

På grund av ovan anförda får jag vördsamt hemställa,

att i förslaget till lag om skyddskoppypning den
1 februari 1916 § 6 a måtte utgå.

Stockholm den 15 februari 1916.

Alex. Thore.